

ingediend op **1067** (2016-2017) – Nr. 1
7 februari 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met

- 1° het aanvullende akkoord,
gesloten te Straatsburg op 3 december 1974
tussen het Koninkrijk België
en de Raad van Europa,
bij het algemeen akkoord
inzake de voorrechten en immuniteiten
van de Raad van Europa,
ondertekend te Parijs op 2 september 1949,
zoals gewijzigd door het eerste protocol,
ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987
en door het tweede protocol,
ondertekend te Brussel op 15 april 2016;
- 2° het tweede protocol,
ondertekend te Brussel op 15 april 2016
tot wijziging en aanvulling
van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	11
Advies van de Raad van State	15
Ontwerp van decreet.....	23
Bijlagen: – Aanvullende akkoord van 3 december 1974	29
– Eerste protocol van 9 december 1987	31
– Tweede protocol van 15 april 2016.....	33

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Het volkenrecht kent een aantal regimes van voorrechten en immuniteiten, die bedoeld zijn om de autonome uitoefening van de functies van bepaalde categorieën van entiteiten (vreemde staten, internationale organisaties) of personen (diplomatiek en consulaire personeel, vreemde staatshoofden, regeringsleiders en ministers van Buitenlandse Zaken, officiële delegaties) te vrijwaren. Deze immuniteiten werden gecodificeerd in een aantal verdragen, waarvan het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, wellicht het bekendste is.

Met Brussel als belangrijk diplomatiek centrum, spreekt het voor zich dat België gaststaat is voor vele internationale organisaties die in ons land hetzij hun hoofdzetel, hetzij een vertegenwoordiging hebben. België is gastheer voor een 100-tal internationale organisaties, waarvan de meeste in Brussel zijn gevestigd. In totaal gaat het om 47.000 personen met een bijzonder statuut, alle categorieën samen.

De Belgische rechtspraak aanvaardt niet dat internationale organisaties louter op basis van het internationale gewoonterecht voorrechten en immuniteiten genieten (Cass. 12 maart 2001, Arabische Liga). Dit betekent dat deze voorrechten en immuniteiten enkel worden toegekend als er een specifiek verdrag (zetelakkoord) over werd gesloten en als dat verdrag ook in werking is getreden, wat betekent dat alle bevoegde parlementen hun instemming moeten hebben betuigd.

Het algemeen akkoord van 1949 inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa legt de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa vast en bindt alle lidstaten van de organisatie. Het aanvullende akkoord van 1974 bevat nadere preciseringen over de fiscale vrijstellingen en over het stelsel van sociale zekerheid dat van toepassing is op de ambtenaren van de Raad van Europa in België.

Het tweede protocol verduidelijkt een aantal aspecten met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten die door België worden toegekend met het oog op de goede werking van het bureau van de Raad van Europa in Brussel.

2. Situering

Het verdrag inzake het diplomatieke verkeer, opgemaakt in Wenen op 18 april 1961, vormt een belangrijke inspiratiebron voor de toekenning van voorrechten en immuniteiten aan organisaties met internationale rechtspersoonlijkheid en hun personeel. De beginselen uit dit verdrag worden op die organisaties analoog toegepast. Ons land houdt daarbij vast aan het algemene beginsel dat de voorrechten en immuniteiten die internationale organisaties en hun personeel genieten, functioneel dienen te zijn: slechts deze voorrechten en immuniteiten worden toegekend die noodzakelijk zijn voor de onafhankelijkheid en de goede werking van de organisatie, eventueel in afwijking van de bestaande regelgeving in België.

De volgende standaardregels inzake immuniteit en voorrechten voor internationale organisaties en hun personeel werden bij intrafederale consensus aangenomen als richtsnoeren voor het Belgische zetelbeleid:

- 1° de officiële gebouwen, het archief en de briefwisseling van de organisatie en haar goederen en activa met betrekking tot de officiële werking genieten de volledige immuniteit van rechtsmacht en van fiscaliteit;

- 2° deze jurisdictionele immuniteit geldt ook voor het personeel met het diplomatieke statuut;
- 3° de andere personeelsleden beschikken over een functionele immuniteit van jurisdictie, dit wil zeggen dat zij geen procespartij kunnen zijn met betrekking tot de handelingen ooit gesteld in het kader van de uitoefening van hun functie;
- 4° het diplomatieke personeel geniet de ruime immuniteit op fiscaal gebied, zoals bepaald in het verdrag inzake het diplomatiek verkeer;
- 5° de ambtenaren van de organisaties zonder diplomatiek statuut zijn vrijgesteld van alle belastingen op het loon en de vergoedingen mits de organisatie een eigen belasting heft, alsook van de belasting op de toegevoegde waarde (btw) en de invoerrechten op huisraad en een wagen bij de eerste indiensttreding;
- 6° er is geen fiscale vrijstelling voor het in België aangeworven personeel.

Zetelakkoorden voorzien in een aantal voorrechten en immuniteiten, die door alle overheden dienen te worden gerespecteerd. Aangezien ze ook een impact (kunnen) hebben op gemeenschaps- of gewestbevoegdheden, behoeven ze ook de instemming van deze overheden. De concreet toegepaste voorrechten en immuniteiten verschillen tussen de zetelakkoorden onderling, maar in de regel gaat het om de volgende aspecten:

- ze beperken de draagwijdte van normen inzake huiszoeking, die door de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest met toepassing van artikel 11, BWHI (bijzondere wet tot hervorming der instellingen) zouden worden aangenomen;
- ze beperken de toepassing van gewestelijke normen inzake onteigening (artikel 6quater, BWHI) en de mogelijkheid van de gemeenschappen en de gewesten om tot onteigening over te gaan (artikel 79, BWHI);
- ze hebben een impact op de gewestelijke normen inzake de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten (artikel 6, §1, IX, 3°, BWHI) of de toepassing door de gewesten van de federale normen betreffende de arbeidskaart afgeleverd in het kader van de specifieke verblijfssituatie van de betrokken personen (artikel 6, §1, IX, 4°, BWHI);
- eventuele fiscale voorrechten zijn doorgaans ruim gesteld, zodat zij ook betrekking hebben op gewestelijke belastingen als vermeld in artikel 3 Bijzondere Financieringswet (bijvoorbeeld onroerende voorheffing, registratierechten). De toegewezen delen van de opbrengst van andere belastingen zijn geen gefedereerde belastingen, het blijven rijksbelastingen, zoals de Financieringswet uitdrukkelijk bepaalt in artikel 6. Het gaat om de personenbelasting en de btw. Vrijstellingen op zulke belastingen blijven dus een federale bevoegdheid, hoewel de gefedereerde overheden hierdoor onrechtstreeks inkomsten zullen derven (artikel 42 en volgende van de Bijzondere Financieringswet): als gevolg van dergelijke vrijstellingen verlagen de dotaties en *ristorno's*;
- het is bovendien geenszins uitgesloten dat directe belastingen, ingesteld door de gemeenschappen of gewesten op grond van artikel 170, §2, eerste lid, Grondwet, van toepassing zouden zijn op internationale organisaties (bijvoorbeeld bepaalde wegensheffingen);
- voorrechten waardoor personeelsleden niet onder de Belgische sociale zekerheid vallen hebben een impact op het toepassingsgebied van de regelgeving van de Vlaamse Gemeenschap inzake de zorgverzekering (artikel 5, §1, II, 2°, BWHI) of de gezinsbijslagen (artikel 5, §1, IV, BWHI);
- retributies zijn van vrijstelling uitgesloten.

Hoewel de zetel van internationale organisaties meestal in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest (bijvoorbeeld EU, NAVO en ook in het voorliggende geval van de Raad van Europa) of het Waalse Gewest (bijvoorbeeld SHAPE, ESA (European Space Agency)) en slechts zelden in het Vlaamse Gewest gelegen is, gelden de zetelakkoorden vrijwel steeds voor het volledige Belgische grondgebied. Het is zeker denkbaar dat deze organisaties in een ander gewest rechtshandelingen stellen die onder de toepassing van het zetelakkoord vallen. Bovendien is het mogelijk dat

personeelsleden op wie het zetelakkoord van toepassing is, in een ander gewest wonen dan het gewest waar de zetel van de betrokken organisatie gevestigd is.

3. Inhoud

Het algemeen akkoord van 2 september 1949 inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa legt de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa vast en bindt alle lidstaten van de organisatie op dezelfde wijze.

Op 3 december 1974 werd een bilateraal aanvullend akkoord tussen België en de Raad van Europa ondertekend. Dit bilaterale aanvullende akkoord bevat, in vergelijking met het algemeen akkoord van 2 september 1949, nadere preciseringen over de concrete fiscale vrijstellingen en over het stelsel van sociale zekerheid dat van toepassing is op de ambtenaren van de Raad van Europa in België.

Een eerste protocol uit 1987 paste dit aanvullende akkoord een eerste keer aan, door te voorzien in een optierecht voor de personeelsleden om te kiezen tussen de sociale zekerheid van de Raad van Europa of dat van België.

Het tweede protocol verduidelijkt een aantal aspecten met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten die door België worden toegekend met het oog op de goede werking van het bureau van de Raad van Europa in Brussel. In 2012 vroeg de Raad van Europa immers een aanpassing van artikel 3 van het aanvullende akkoord van 3 december 1974 waarbij aan het hoofd van het bureau te Brussel de diplomatieke voorrechten en immuniteiten worden toegekend. Er werd overeengekomen dat naast het hoofd van het bureau ook diens adjunct, of, onder bepaalde voorwaarden, een diplomaat die door een lidstaat van de Raad van Europa ter beschikking wordt gesteld van het bureau te Brussel, zal kunnen genieten van een diplomatiek statuut. Eveneens wordt, naar analogie van personeelsleden van andere internationale organisaties, aan de personeelsleden van het bureau te Brussel, een vrijstelling bij eerste installatie toegekend.

4. Procedureverloop

4.1. Vastlegging gemengd karakter en ondertekening

In zijn vergadering van 8 juli 2013 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het tweede protocol vast. Zowel de federale overheid als de gewesten en de gemeenschappen zijn bevoegd verklaard. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 26 november 2013, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

Het protocol werd ondertekend volgens formule 2 van de ICBB, dit wil zeggen één handtekening door een federale, gewest- of gemeenschapsminister, of een andere gemachtigde, met volmachten van alle betrokken overheden en in naam van alle betrokken overheden, met de vermelding in de verdragstekst van de deelstaten in de aanhef en boven de handtekening. Dit houdt in dat de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest als partij moeten worden vermeld zowel in de aanhef als bij de ondertekende partijen.

4.2. Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 12 juli 2016 met kenmerk 59.465/1.

4.2.1. Vermelding van de Franse Gemeenschapscommissie

De Raad van State verwijst naar zijn eerdere opmerkingen dat de verwijzing in de aanhef en de ondertekeningsformule naar de gemeenschappen en gewesten zo moet worden opgevat dat ze ook slaat op de Franse Gemeenschapscommissie (FGC), aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent, en dat het met het oog op de rechtszekerheid beter was geweest dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule was vermeld.

Zoals de Vlaamse Regering reeds eerder als reactie op soortgelijke opmerkingen stelde, berust de opvatting van de Raad van State dat de FGC bij de ondertekening van gemengde verdragen zou moeten worden vermeld, niet op een juridische grond maar op een opportuniteitsoverweging. De grondslag van de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten is immers het samenwerkingsakkoord Gemengde Verdragen van 8 maart 1994 en de op grond daarvan in de ICBB uitgewerkte ondertekeningsformules. De FGC is echter geen partij bij dit samenwerkingsakkoord, en er is geen juridische verplichting om de FGC op dezelfde manier bij de totstandkoming van gemengde verdragen te betrekken als de gemeenschappen en de gewesten.

Artikel 167 van de Grondwet, dat bij de totstandkoming van verdragen het beginsel 'in foro interno, in foro externo' huldigt en gelijktijdig met artikel 138 van de Grondwet over de overdracht van bevoegdheden door de Franse Gemeenschap aan de FGC werd aangenomen, voorziet niet in een internationale bevoegdheid van de FGC, en de FGC is ook geen partij bij de samenwerkingsakkoorden rond buitenlands beleid. In een deel van de Franstalige rechtsleer stelt men dat dit "een loutere vergetelheid" zou zijn van de grondwetgever (R. Witmeur, *La Commission communautaire française: une copie à revoir pour un Etat fédéral achevé?*, Brussel, Bruylant, 1995, 62). Een deel van de rechtsleer analyseert het feit dat in artikel 167 van de Grondwet geen sprake is van verdragsluitende bevoegdheden voor de FGC dan ook terecht als een verschil in behandeling gestoeld op de Grondwet zelf, die dus geen ontoelaatbare discriminatie uitmaakt in vergelijking met de gemeenschappen en gewesten (M. Leroy & A. Schaus; *Les relations internationales, in X, Les réformes institutionnelles de 1993. Vers un fédéralisme achevé?*, Brussel, Bruylant, 1994, 40 en verder).

De Vlaamse Regering is inderdaad van oordeel dat er geen principieel bezwaar bestaat tegen een verschillende benadering door de grondwetgever van de gemeenschappen en de gewesten, die op grond van artikel 1 van de Grondwet de constituerende delen zijn van de federale staat, en een afgeleide instantie zoals de FGC, net zoals dat verschil overigens gemaakt wordt voor de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Zij ziet dus ook geen noodzaak om de bestaande verdragspraktijk aan te passen.

4.2.2. De begrippen 'faciliteiten' en 'wettige partner'

De Raad merkt op dat in artikel 3, lid 1, van het aanvullende akkoord de term 'faciliteiten' voorkomt. In het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer komt die term evenwel niet voor. De Raad vraagt de term te verduidelijken of te schrappen.

De term 'faciliteiten' werd in de memorie van toelichting verduidelijkt.

Aan de Raad werd over het begrip 'wettige partner', dat in artikel 3 van het aanvullende akkoord voorkomt, verduidelijkt dat onder dat begrip ook de echtgenoot moet worden begrepen. De Raad stelt voor om die verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

De memorie van toelichting werd in die zin gewijzigd.

4.2.3. *Legaliteitsbeginsel in belastingzaken*

In het kader van artikel 2, lid 2, van het zetelakkoord wijst de Raad erop dat uit het legaliteitsbeginsel in fiscale zaken voortvloeit dat de bevoegde wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingsschuld van de belastingplichtige kan worden bepaald, zoals de categorieën belastingplichtigen, de grondslag van de belasting, de aanslagvoet, en de eventuele vrijstellingen of verminderingen, en dat derhalve een delegatie van bevoegdheid aan de regering – a fortiori aan een minister – die betrekking heeft op het bepalen van een of meer van die elementen, in beginsel ongrondwettelijk is.

Gelet op het legaliteitsbeginsel in fiscale zaken, beveelt de Raad aan om, ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet aan te vullen met een verwijzing naar de relevante bepalingen van het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen en, specifiek wat de vrijstelling van de rechten van invoer betreft, naar de bepaling waarbij door de koning met toepassing van artikel 19/8, §2, van de laatste wet aan de minister van Financiën delegatie wordt verleend om de drempels en de beperkingen te bepalen voor de vrijstelling.

De memorie van toelichting werd in die zin gewijzigd.

De Raad van State vestigt ook de aandacht op het feit dat België, overeenkomstig artikel 129, lid 1, van verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen de Europese Commissie in kennis moet stellen van de douanebepalingen vervat in het protocol.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking.

4.2.4. *Terugwerkende kracht*

De Raad wijst erop dat het zetelakkoord terugwerkende kracht heeft tot op de datum van ondertekening. De terugwerkende kracht zou de regelmatigheid van vervolgingen of procedures die reeds zouden zijn aangevat, kunnen aantasten en aldus de rechtszekerheid en inzonderheid de rechten van de betrokken derden in het gedrang kunnen brengen.

De Vlaamse Regering erkent het probleem, en is van oordeel dat de enige oplossing erin bestaat dat het zetelakkoord zo snel mogelijk geratificeerd wordt, zodat de periode waarin aan verdragsbepalingen terugwerkende kracht wordt toegekend, zo beperkt mogelijk wordt gehouden. Het is ook van belang dat bij toekomstige verdragsonderhandelingen door het Interministerieel Comité voor het Zetelbeleid aandacht wordt besteed aan de correcte redactie van de verdragstekst.

4.2.5. *Geconsolideerde versie*

Tot slot beveelt de Raad aan een geconsolideerde versie van het aanvullende akkoord in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking. Een geconsolideerde versie is echter niet beschikbaar.

II. Toelichting bij de artikelen

1. Toelichting bij de artikelen van het akkoord en de beide protocollen

– Het aanvullende akkoord van 1974

Het aanvullende akkoord telt zes artikelen.

De Raad van Europa wordt vrijgesteld van directe rechten en heffingen bij verkoop in geval van belangrijke aankopen van goederen of diensten die strikt noodzakelijk zijn voor de uitoefening van zijn officiële activiteiten (artikel 1).

Artikel 2 verbiedt de Raad van Europa de goederen die hij verworven heeft en voor dewelke hij fiscale vrijstellingen genoten zou hebben, te verkopen of af te staan zonder de toestemming van de regering.

Artikel 3 wordt vervangen door artikel 1 van het tweede protocol.

Artikel 4 regelt de aansluiting bij een stelsel van sociale zekerheid en werd vervangen door artikel 1 van het eerste protocol.

Artikel 5 en 6 bevatten de slotbepalingen inzake de bekrachtiging en inwerkingtreding.

– Het eerste protocol van 1987 tot wijziging van het aanvullende protocol van 1974

Artikel 1 voorziet in een optierecht voor personeelsleden om te kiezen tussen het socialezekerheidsstelsel van de Raad van Europa of dat van België.

Artikel 2, 3 en 4 bevatten overgangs- en inwerkingtredingsbepalingen.

– Het tweede protocol van 2015 tot wijziging en aanvulling van het aanvullende akkoord van 1974

Het tweede protocol telt vier artikelen.

Artikel 1 stelt dat het hoofd van het bureau en diens adjunct, evenals, onder bepaalde voorwaarden, een diplomaat die door een lidstaat van de Raad ter beschikking wordt gesteld van het bureau te Brussel, genieten van de diplomatieke voorrechten, immuniteiten en faciliteiten.

De terminologie 'voorrechten, immuniteiten en faciliteiten' is een geijkte terminologie die sinds de VN-conventie over de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties van 13 februari 1946 in vrijwel alle verdragen en protocollen over voorrechten en immuniteiten wordt aangewend.

Hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen genieten dezelfde voordelen als de echtgenoten en de minderjarige kinderen van de leden van het diplomatiek personeel. Onder het begrip 'wettige partner' dient ook de echtgenoot begrepen te worden.

Artikel 2 verleent de aan het bureau toegewezen personeelsleden van de Raad van Europa het recht om, binnen het jaar na hun indiensttreding, hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en btw in te voeren of aan te kopen. De bevoegde minister van Financiën legt de grenzen en toepassingsvoorwaarden van dit verdragsartikel vast. Deze aan de minister van Financiën gedelegeerde be-

voegdheid is conform aan artikel 42, §3, van het Btw-wetboek voor wat betreft de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde. Wat de vrijstelling van de rechten bij invoer betreft, dient deze delegatie te worden aangenomen in het licht van de machtigingen die aan de koning worden verleend door de artikelen 19/3 en 19/8 van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen.

Artikel 3 is een administratieve bepaling. Het legt het bureau de verplichting op om de Protocoldienst van de FOD Buitenlandse Zaken te informeren over aankomst en vertrek van zijn personeelsleden en ook hun persoonsgegevens mee te delen en ze te actualiseren.

Artikel 4 bespreekt de inwerkingtreding. Het protocol treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving met terugtrekking tot de datum van ondertekening. Een partij kan steeds verzoeken om het akkoord te herzien.

2. Toelichting bij de artikelen van het ontwerp van instemmingsdecreet

Artikel 1 verduidelijkt dat zowel gemeenschaps- als gewestbevoegdheden in het geding zijn, zoals reeds eerder vermeld in deze memorie (zie I.2. Situering).

Artikel 2 betuigt niet alleen instemming met het op 15 april 2016 ondertekende tweede protocol, maar ook met de reeds vigerende tekst, zoals gewijzigd door het recente tweede protocol. De tekst van dat laatste protocol kan immers enkel in samenhang met het aanvullende akkoord en het eerste protocol begrepen worden.

Artikel 3 verleent aan het instemmingsdecreet terugwerkende kracht op de datum van de ondertekening van het tweede protocol, en dit gelet op artikel 4 van dat protocol.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016; 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zal volkomen gevolg hebben

1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;

2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het aanvullend akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking op 15 april 2016.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.465/1
van 12 juli 2016

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016; 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord’

Op 24 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van zestig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016; 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het onder 1° vermelde aanvullende akkoord’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 juni 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 juli 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Wat deze drie punten betreft, geeft het voorontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt er in essentie toe instemming te verlenen met het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 ‘tot wijziging en aanvulling van het Aanvullend Akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949’ (hierna: het Protocol).

In het Protocol worden sommige aspecten verduidelijkt met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten die door België worden toegekend met het oog op de goede werking van het Bureau van de Raad van Europa in Brussel.

Met het voorontwerp van decreet wordt tevens ingestemd met de tekst van het ‘aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949’, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het thans voorliggende tweede protocol.²

Het is de bedoeling om aan het ontworpen decreet uitwerking te geven met ingang van (niet: op) 15 april 2016.

ONDERZOEK VAN HET PROTOCOL

Aanhef

3. In de aanhef van het Protocol en in de ondertekeningsformule wordt vermeld dat het Koninkrijk België wordt vertegenwoordigd door de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Franse Gemeenschapsregering, de Waalse Regering, de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Duitstalige Gemeenschapsregering.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met hiërarchisch hogere rechtsnormen verstaan.

² In de toelichting bij de artikelen van het ontwerp van instemmingsdecreet wordt erop gewezen dat de tekst van het tweede protocol enkel in samenhang met het aanvullende akkoord en het eerste protocol begrepen kan worden.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft al bij herhaling opgemerkt dat de aangehaalde bewoordingen zo moeten worden opgevat dat ze ook slaan op de Franse Gemeenschapscommissie, aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent.³ Met het oog op de rechtszekerheid verdient het aanbeveling dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule wordt vermeld.⁴⁻⁵

Artikel 1

4. In het ontworpen artikel 3, lid 1, van het aanvullende akkoord wordt melding gemaakt van de term “faciliteiten”. In het Verdrag ‘inzake diplomatiek verkeer, opgemaakt te Wenen op 18 april 1961’ komt de term “faciliteiten” evenwel niet voor. De betrokken term dient derhalve te worden verduidelijkt, dan wel te worden weggelaten.

5. Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, werd met betrekking tot het begrip “wettige partner”, dat in het ontworpen artikel 3, leden 1 en 3, van het aanvullende akkoord voorkomt, verduidelijkt dat onder dat begrip ook de “echtgenoot” moet worden begrepen. Die verduidelijking wordt het best opgenomen in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet.

Artikel 2

6. In artikel 2, lid 2, van het Protocol wordt bepaald dat de bevoegde Minister van Financiën de grenzen en de toepassingsvoorwaarden vastlegt van die bepaling (recht van de betrokken personeelsleden om tijdens een periode van twaalf maanden volgend op het tijdstip waarop zij voor de eerste maal hun functie hebben opgenomen, hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde in te voeren of aan te kopen).

³ Zie bijvoorbeeld adv.RvS 54.747/VR van 27 januari 2014 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 3 april 2014 ‘houdende instemming met het Zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Diergezondheid, ondertekend te Brussel, op 14 maart 2013’ (*Parl.St.* Br.Parl. 2013-14, nr. A-509/1, 7); adv.RvS 57.095/VR van 27 april 2015 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 30 oktober 2015 ‘houdende instemming met het zetelakkoord, met uitwisseling van brieven, tussen het Koninkrijk België en de Internationale Organisatie voor Criminele Politie – INTERPOL (O.I.C.P.-INTERPOL), ondertekend te Lyon op 14 oktober 2014 en te Brussel op 24 oktober 2014’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2014-15, nr. 393/1, 23-24).

⁴ Dit noopt tot een aanpassing van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de Gemeenschappen en de Gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’ (zie in het bijzonder artikel 8, derde lid, en de daarop betrekking hebbende toelichting) en de met toepassing daarvan door de Interministeriële Conferentie van het Buitenlands Beleid op 17 juni 1994 vastgestelde formules van ondertekening.

⁵ De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van haar kant behoort niet uitdrukkelijk te worden vermeld aangezien ze slechts beperkte bevoegdheden heeft op internationaal gebied en ze met name niet bevoegd is om verdragen te sluiten (zie artikel 135 van de Grondwet, artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse instellingen’ en artikel 16, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft er in dit verband in het verleden aan herinnerd⁶ dat uit het legaliteitsbeginsel in fiscale zaken voortvloeit dat de bevoegde wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtige kan worden bepaald, zoals de categorieën belastingplichtigen, de grondslag van de belasting, de aanslagvoet, en de eventuele vrijstellingen of verminderingen, en dat derhalve een delegatie van bevoegdheid aan de Regering – *a fortiori* aan een minister – die betrekking heeft op het bepalen van één of meer van die elementen, in beginsel ongrondwettig is.

De bevoegdheid die in artikel 2, lid 2, van het Protocol aan de Minister van Financiën wordt toegekend is derhalve enkel toelaatbaar zo ze betrekking heeft op het bepalen van praktische regels voor de toepassing van de genoemde bepaling van het Protocol, en niet zo ze betrekking heeft op de voornoemde essentiële elementen.

In dat verband moet worden opgemerkt dat, wat de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde betreft, de aan de Minister van Financiën gedelegeerde bevoegdheid conform is aan artikel 42, § 3, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, waarvan het tweede lid onder meer bepaalt dat “door of vanwege de Minister van Financiën (...) de perken en de voorwaarden voor de toepassing van deze paragraaf (worden) bepaald”.

Wat de vrijstelling van de rechten bij invoer betreft, kan de delegatiebepaling in artikel 2, lid 2, van het Protocol, eveneens worden aangenomen in het licht van de machtigingen die aan de Koning worden verleend door de artikelen 19/3 tot 19/8 van de algemene wet van 18 juli 1977 ‘inzake douane en accijnzen’.

Gelet op het vermelde legaliteitsbeginsel in fiscale zaken verdient het, ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, aanbeveling dat de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet zou worden aangevuld met een verwijzing naar de voornoemde bepalingen van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde en de algemene wet van 18 juli 1977 ‘inzake douane en accijnzen’ en, specifiek wat de vrijstelling van de rechten van invoer betreft, naar de bepaling waarbij door de Koning met toepassing van artikel 19/8, § 2, van deze laatste wet aan de Minister van Financiën de delegatie wordt verleend om de drempels en de beperkingen te bepalen voor de vrijstelling.⁷

7. De aandacht van de steller van het voorontwerp wordt gevestigd op het feit dat België, overeenkomstig artikel 129, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1186/2009 van de Raad van 16 november 2009 ‘betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen’, de Europese Commissie in kennis moet stellen van de douanebepalingen vervat in het Protocol.

⁶ Zie onder meer het reeds genoemde adv.RvS 57.095/VR van 27 april 2015.

⁷ Zie ook adv.RvS 58.674/VR van 26 januari 2016 over een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het Aanvullend Protocol, gedaan te Brussel op 11 juli 2012 en te New York op 11 juli 2012, bij het Aanvullend Akkoord bij de Algemene Overeenkomst inzake de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties tussen het Koninkrijk België en de Organisatie van de Verenigde Naties, ondertekend te Brussel op 22 januari 1976’.

Artikel 4

8. Naar luid van artikel 4, lid 2, van het Protocol “treedt (dit) in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving, met terugwerking tot de datum van ondertekening”.

Het verlenen van terugwerkende kracht aan het Protocol stuit op een juridisch bezwaar wat de bepalingen ervan betreft die betrekking hebben op immuniteiten. In de mate dergelijke retroactiviteit tot gevolg kan hebben dat erdoor de rechtsgeldigheid van reeds ingestelde vervolgingen of procedures wordt aangetast, is deze niet toelaatbaar, wat de bepalingen inzake immuniteiten betreft.⁸ Op die wijze dreigen immers de rechtszekerheid, en inzonderheid de rechten van de betrokken derden, in het gedrang te komen. Om die redenen dienen immuniteiten te worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de terugwerkende kracht die wordt verleend bij artikel 4, lid 2, van het Protocol.

Afgezien van het voorgaande mag, in een meer algemene zin, worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan verdragen af te raden valt om dezelfde redenen als het geval is voor de internrechtelijke wetgeving.⁹

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

9. Het verdient aanbeveling om aan het bij het Vlaams Parlement in te dienen ontwerp een geconsolideerde versie te voegen van het aanvullende akkoord (zoals gewijzigd door het eerste en het tweede protocol).

10. De opmerking *sub* nr. 8, geldt *mutatis mutandis* voor artikel 3 van het voorontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

⁸ Vgl. onder meer met het reeds genoemde adv.RvS 54.747/VR van 27 januari 2014.

⁹ Zie in dat verband onder meer GwH 18 februari 2009, nr. 26/2009, B.13; GwH 17 januari 2013, nr. 3/2013, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Zal volkomen gevolg hebben:

- 1° het aanvullende akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, zoals gewijzigd door het eerste protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1987 en door het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016;
- 2° het tweede protocol, ondertekend te Brussel op 15 april 2016 tot wijziging en aanvulling van het aanvullend akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het algemeen akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 15 april 2016.

Brussel, 3 februari 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGEN:

- Aanvullende akkoord van 3 december 1974
- Eerste protocol van 9 december 1987
- Tweede protocol van 15 april 2016

AANVULLEND AKKOORD

bij het Algemeen Akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa ondertekend te Parijs op 2 september 1949, gesloten tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa (1)

Het Koninkrijk België en de Raad van Europa,

Overwegende dat bijzondere bepalingen dienen te worden vastgesteld voor de voorrechten en immuniteiten die op het Belgisch grondgebied aan de Raad van Europa kunnen worden verleend,

Overwegende, daarenboven, dat bij de Resolutie (74) 13 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa, te Brussel een Verbindingsbureau van de Raad van Europa met de Europese Gemeenschappen is opgericht, hierna te noemen « het Bureau »,

Wensend een Aanvullend Akkoord te sluiten bij het Algemeen Akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa ondertekend te Parijs op 2 december 1949, hierna te noemen « het Algemeen Akkoord », en gelet op artikel 20 hiervan,

Hebben te dien einde als hun respectieve vertegenwoordigers aangewezen :

Het Koninkrijk België :

de heer Jean BOUHA,

Buitengewoon en gevolmachtigd Ambassadeur,
Permanente Vertegenwoordiger van België bij de Raad van Europa,

De Raad van Europa :

de heer Georg KAHN-ACKERMANN,

Secretaris Generaal van de Raad van Europa,

Die zijn overgenomen als volgt :

Artikel 1

1. Wanneer de Raad van Europa belangrijke aankopen doet van roerende of onroerende goederen of belangrijke diensten laat verrichten, die voor de uitoefening van zijn officiële werkzaamheden strikt noodzakelijk zijn en wanneer in de prijs daarvan indirecte belastingen of belastingen op de verkoop inbegrepen zijn, worden, telkens als dit mogelijk is, passende maatregelen tot kwijtschelding of teruggave van het bedrag van zodanige belastingen getroffen.

2. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op de belastingen en rechten geheven ter vergoeding van diensten van openbaar nut.

Artikel 2

De goederen aangekocht door de Raad van Europa waarop artikel 1 van toepassing is, mogen in België alleen worden verkocht of overgedragen, onder voorwaarden waarmede de Belgische Regering heeft ingestemd.

Artikel 3

1. Het hoofd van het Bureau geniet dezelfde voordelen als de leden van het diplomatiek personeel der diplomatieke zendingen. De echtgeno(o)t(e) van het hoofd van het Bureau alsmede zijn inwonende minderjarige kinderen genieten dezelfde voordelen als de echtgeno(o)t(e) en de minderjarige kinderen van de leden van het diplomatiek personeel.

2. Onverminderd de bepalingen van artikel 18 van het Algemeen Akkoord, is het bepaalde in het eerste lid niet van toepassing op Belgische onderdanen.

(1) De authentieke Engelse versie van dit akkoord is neergelegd ter Griffie van de Kamer.

ACCORD COMPLEMENTAIRE

à l'Accord général sur les privilèges et immunités du Conseil de l'Europe signé à Paris le 2 septembre 1949, conclu entre le Royaume de Belgique et le Conseil de l'Europe (1)

Le Royaume de Belgique et le Conseil de l'Europe,

Considérant qu'il importe de prévoir des dispositions particulières concernant les privilèges et immunités dont le Conseil de l'Europe peut bénéficier sur le territoire belge,

Considérant également la Résolution (74) 13 du Comité des Ministres du Conseil de l'Europe portant création d'un Bureau de liaison du Conseil de l'Europe avec les Communautés européennes à Bruxelles, ci-après dénommé « le Bureau »,

Désireux de conclure un Accord complémentaire à l'Accord général sur les privilèges et immunités du Conseil de l'Europe signé à Paris le 2 septembre 1949, ci-après dénommé « l'Accord général », et vu l'article 20 de celui-ci.

Ont désigné à cette fin comme leurs représentants respectifs :

Le Royaume de Belgique :

M. Jean BOUHA,

Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire,
Représentant Permanent de la Belgique auprès du Conseil de l'Europe,

Le Conseil de l'Europe :

M. Georg KAHN-ACKERMANN,

Secrétaire Général du Conseil de l'Europe,

Qui sont convenus de ce qui suit :

Article 1

1. Lorsque le Conseil de l'Europe effectue des achats importants de biens immobiliers ou mobiliers ou fait exécuter des prestations importantes, strictement nécessaires pour l'exercice de ses activités officielles et dont le prix comprend des droits indirects ou des taxes à la vente, des dispositions appropriées sont prises chaque fois qu'il est possible en vue de la remise ou du remboursement du montant de ces droits et taxes.

2. Les dispositions du présent article ne s'étendent pas aux droits et taxes perçus en rémunération de services d'utilité publique.

Article 2

Les biens acquis par le Conseil de l'Europe auxquels s'applique l'article 1er ne peuvent être vendus ni cédés en Belgique, sauf à des conditions agréées par le Gouvernement belge.

Article 3

1. Le chef du Bureau bénéficie des avantages reconnus aux membres du personnel diplomatique des missions diplomatiques. Le conjoint du chef du Bureau et ses enfants mineurs vivant à son foyer bénéficient des avantages reconnus au conjoint et aux enfants mineurs des membres du personnel diplomatique.

2. Sans préjudice de l'article 18 de l'Accord général, les dispositions du paragraphe premier ne sont pas applicables aux ressortissants belges.

(1) Le texte anglais authentique de cet accord est déposé au Greffe de la Chambre.

Artikel 4

1. Op het stuk van de sociale zekerheid hebben de personeelsleden van het Bureau die geen Belgische onderdanen zijn noch in het land duurzaam verblijf houden en die er geen andere particuliere winstgevendende activiteit uitoefenen dan die welke door hun officiële taak is vereist, de mogelijkheid voor toepassing van de Belgische wetgeving te opteren.

2. Dit optierecht kan slechts eenmaal worden uitgeoefend en wel binnen drie maanden na hun ambtsaanvaarding in België.

3. Ten aanzien van de personen die voor het Belgische stelsel hebben geopteerd, past de Raad van Europa de Belgische wetgeving inzake sociale zekerheid toe.

4. Ten aanzien van de personen die van het Belgische stelsel hebben afgezien, heeft de Raad van Europa de plicht ervoor te waken dat die personen werkelijk door een doeltreffend stelsel van sociale zekerheid worden gedekt; overigens kan België van de Raad van Europa de terugbetaling vorderen van alle kosten die uit enige vorm van sociale bijstand zijn voortgevloeid.

Artikel 5

Dit Akkoord word door België bekrachtigd.

Artikel 6

1. Dit Akkoord treedt in werking vijftien dagen na nederlegging van de bekrachtigingsakte van België bij de Raad van Europa.

2. Het kan uitwerking hebben op een vroegere datum door de Belgische goedkeuringswet bepaald.

Ten blijk waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Aanvullend Akkoord hebben ondertekend.

Gedaan te Straatsburg, de 3e december 1974 in het Nederlands, het Frans en het Engels, de drie teksten gelijkelijk authentiek zijnde, in twee exemplaren waaronder één op het archief van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken en het andere op het archief van de Raad van Europa zal worden neergelegd.

Voor de Regering van het Koninkrijk België :

J. BOUHA

Voor de Raad van Europa :

G. KAHN-ACKERMANN

Article 4

1. En matière de sécurité sociale, les membres du personnel du Bureau qui ne sont ni ressortissants ni résidents permanents de la Belgique et n'y exercent aucune autre occupation privée de caractère lucratif que celle requise par leurs fonctions officielles peuvent opter pour l'application de la législation belge.

2. Le droit d'option ne peut s'exercer qu'une seule fois et dans les trois mois de la prise de fonctions en Belgique.

3. En ce qui concerne les personnes ayant opté pour le régime belge, le Conseil de l'Europe applique la législation belge sur la sécurité sociale.

4. En ce qui concerne les personnes ayant décliné le régime belge, le Conseil de l'Europe a le devoir de veiller à ce qu'elles soient effectivement couvertes par un régime de sécurité sociale adéquat et la Belgique pourra obtenir du Conseil de l'Europe le remboursement des frais occasionnés par toute assistance de caractère social.

Article 5

Le présent Accord sera ratifié par la Belgique

Article 6

1. Le présent Accord entrera en vigueur quinze jours après le dépôt auprès du Conseil de l'Europe de l'instrument de ratification de la Belgique.

2. Il pourra prendre effet à une date antérieure prévue dans la loi belge d'approbation.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord complémentaire.

Fait à Strasbourg, le 3 décembre 1974, en français, anglais et néerlandais, les trois textes faisant également foi, en deux exemplaires, dont l'un sera déposé dans les archives du ministère belge des Affaires étrangères et l'autre dans les archives du Conseil de l'Europe.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

J. BOUHA

Pour le Conseil de l'Europe :

G. KAHN-ACKERMANN

PROTOCOL

**BIJ HET AANVULLEND AKKOORD BIJ HET
ALGEMEEN AKKOORD INZAKE DE
VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN
DE RAAD VAN EUROPA
ONDERTEKEND TE PARIJS OP
2 SEPTEMBER 1949,
GESLOTEN TUSSEN HET KONINKRIJK
BELGIE EN DE RAAD VAN EUROPA**

HET KONINKRIJK BELGIE
en
DE RAAD VAN EUROPA,

GELET op het Aanvullend Akkoord bij het Algemeen Akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa ondertekend te Parijs op 2 september 1949, gesloten tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa op 3 december 1974,

OVERWEGENDE dat het belangrijk is het Aanvullend Akkoord te wijzigen overeenkomstig de evolutie van de Belgische wetgeving inzake sociale zekerheid,

WENSEND daartoe een Protocol bij het Aanvullend Akkoord te sluiten,
ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT :

Artikel 1

Artikel 4 van het Aanvullend Akkoord wordt vervangen door het volgende artikel :

« 1. De personeelsleden van de Raad van Europa die verbonden zijn aan het bureau en die in België geen andere winstgevendende activiteit uitoefenen dan die welke hun taak vereist, zijn onderworpen aan de stelsels van sociale zekerheid die gelden voor de personeelsleden van de zetel van de Raad van Europa overeenkomstig de regels van deze stelsels.

2. Deze personeelsleden kunnen echter opteren voor het Belgisch stelsel van sociale zekerheid. Dit optierecht kan slechts eenmaal worden uitgeoefend en wel binnen drie maanden na de ambtsaanvaarding van de betrokkenen in België.

3. De Raad van Europa verbindt zich ertoe, de in België werkzame personeelsleden die aan zijn stelsels van sociale zekerheid zijn onderworpen gelijkwaardige voordelen te bieden als die waarin het Belgisch stelsel van sociale zekerheid voorziet.

4. België kan van de Raad van Europa de terugbetaling vorderen van alle kosten die zijn voortgevloeid uit enige vorm van sociale bijstand welke België heeft moeten verlenen aan personeelsleden van het Bureau die onderworpen zijn aan de stelsels van sociale zekerheid voor de personeelsleden van de zetel van de Raad van Europa. »

PROTOCOLE

**A L'ACCORD
COMPLEMENTAIRE A L'ACCORD GENERAL
SUR LES PRIVILEGES ET IMMUNITES DU
CONSEIL DE L'EUROPE SIGNE A PARIS LE
2 SEPTEMBRE 1949, CONCLU ENTRE LE
ROYAUME DE BELGIQUE
ET LE CONSEIL
DE L'EUROPE**

LE ROYAUME DE BELGIQUE
et
LE CONSEIL DE L'EUROPE

VU l'Accord complémentaire à l'Accord général sur les privilèges et immunités du Conseil de l'Europe signé à Paris le 2 septembre 1949, conclu entre le Royaume de Belgique et le Conseil de l'Europe le 3 décembre 1974,

CONSIDERANT qu'il importe d'apporter des modifications à l'Accord complémentaire pour tenir compte de l'évolution de la législation belge en matière de sécurité sociale,

DESIREUX de conclure à cette fin un Protocole à l'Accord complémentaire,
SONT CONVENUS DE CE QUI SUIT :

Article 1er

L'article 4 de l'Accord complémentaire est remplacé par l'article suivant :

« 1. Les agents du Conseil de l'Europe qui sont affectés au Bureau et qui n'exercent en Belgique aucune autre occupation de caractère lucratif que celle requise par leurs fonctions sont affiliés aux régimes de sécurité sociale applicables aux agents du siège du Conseil de l'Europe selon les règles de ces régimes.

2. Toutefois, ces agents peuvent opter pour l'assujettissement au régime de la sécurité sociale belge. Ce droit d'option ne peut s'exercer qu'une seule fois et ce, dans les trois mois qui suivent la prise de fonctions des intéressés en Belgique.

3. Le Conseil de l'Europe s'engage à garantir aux agents en fonctions en Belgique qui sont affiliés à ses régimes de sécurité sociale des avantages équivalant à ceux prévus par le régime belge de sécurité sociale.

4. La Belgique peut obtenir du Conseil de l'Europe le remboursement des frais occasionnés pour toute assistance de caractère social qu'elle serait amenée à fournir aux agents du Bureau qui sont affiliés aux régimes de sécurité sociale applicables aux agents du siège du Conseil de l'Europe. »

Art. 2

De personeelsleden die bij het Bureau werkzaam zijn bij de inwerkingtreding van dit Protocol beschikken over het optierecht bedoeld in artikel 4 lid 2 van het Aanvullend Akkoord als gewijzigd door dit Protocol, en wel op dezelfde voorwaarden en binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van het Protocol.

Art. 3

Dit Protocol zal worden ondertekend door de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa na goedkeuring door het Ministercomité; door deze handtekening drukt de Raad van Europa de wil uit gebonden te zijn door het Protocol, dat door het Koninkrijk België zal worden ondertekend en bekrachtigd.

Art. 4

Dit Protocol treedt in werking vijftien dagen na nederlegging van de akte van bekrachtiging van het Koninkrijk België bij de Raad van Europa.

Ten blijk van waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Straatsburg, op 9 december 1987, in het Nederlands, het Frans en het Engels, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek, in twee exemplaren, waarvan het ene op het archief van het Belgische Ministerie van Buitenlandse zaken en het andere op het archief van de Raad van Europa zal worden neergelegd.

*Voor de Regering van het Koninkrijk België,
de Permanente Vertegenwoordiger van België
bij de Raad van Europa*

R. VAN CROMBRUGGE

*Voor de Raad van Europa,
de Secretaris-Generaal*

M. OREJA

Art. 2

Les agents qui sont en fonction au Bureau au moment de l'entrée en vigueur de ce Protocole ont le droit, aux mêmes conditions et dans un délai de trois mois à partir de la date d'entrée en vigueur de ce Protocole, d'exercer l'option figurant au paragraphe 2 de l'article 4 de l'Accord complémentaire tel qu'amendé par le présent Protocole.

Art. 3

Le présent Protocole sera signé par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe après approbation du Comité des Ministres, la signature constituant l'expression de la volonté du Conseil de l'Europe d'être lié par le Protocole. Il sera signé et ratifié par le Royaume de Belgique.

Art. 4

Le présent Protocole entrera en vigueur quinze jours après le dépôt auprès du Conseil de l'Europe de l'instrument de ratification du Royaume de Belgique.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Strasbourg, le 9 décembre 1987, en français, en anglais et en néerlandais, les trois textes faisant également foi, en deux exemplaires, dont l'un sera déposé dans les archives du ministère belge des Affaires étrangères et l'autre dans les archives du Conseil de l'Europe.

*Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique,
le Représentant permanent de la Belgique auprès du
Conseil de l'Europe*

R. VAN CROMBRUGGE

*Pour le Conseil de l'Europe,
le Secrétaire Général*

M. OREJA

TWEEDE PROTOCOL
TOT WIJZIGING EN AANVULLING
VAN HET AANVULLEND AKKOORD,
GESLOTEN TE STRAATSBURG OP 3 DECEMBER 1974
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE RAAD VAN EUROPA,
BIJ HET ALGEMEEN AKKOORD
INZAKE DE VOORRECHTEN EN IMMUNITeiten VAN DE RAAD VAN EUROPA,
ONDERTEKEND TE PARIJS OP 2 SEPTEMBER 1949

**TWEEDE PROTOCOL
TOT WIJZIGING EN AANVULLING
VAN HET AANVULLEND AKKOORD,
GESLOTEN TE STRAATSBURG OP 3 DECEMBER 1974
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE RAAD VAN EUROPA,
BIJ HET ALGEMEEN AKKOORD
INZAKE DE VOORRECHTEN EN IMMUNITEITEN VAN DE RAAD VAN EUROPA,
ONDERTEKEND TE PARIJS OP 2 SEPTEMBER 1949**

HET KONINKRIJK BELGIË,
hierna genoemd “België”

vertegenwoordigd door:

- de federale Regering,
- de Vlaamse Regering,
- de Franse Gemeenschapsregering,
- de Waalse Regering,
- de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
- de Duitstalige Gemeenschapsregering,

EN

DE RAAD VAN EUROPA,

GEZIEN het Algemeen Akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, hierna genoemd “het Algemeen Akkoord”;

GEZIEN het Aanvullend Akkoord, gesloten te Straatsburg op 3 december 1974 tussen het Koninkrijk België en de Raad van Europa, bij het Algemeen Akkoord inzake de voorrechten en immuniteiten van de Raad van Europa, ondertekend te Parijs op 2 september 1949, hierna genoemd “het Aanvullend Akkoord”, zoals gewijzigd door het Protocol, ondertekend te Straatsburg op 9 december 1989, hierna genoemd “het Eerste Aanvullend Protocol”;

VERLANGEND het stelsel van voorrechten en immuniteiten nauwkeuriger te omschrijven en te vervolledigen, die vereist zijn voor het functioneren van het Verbindingsbureau van de Raad van Europa te Brussel, hierna genoemd “het Bureau”,

ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Artikel 1

De tekst van artikel 3 van het Aanvullend Akkoord wordt vervangen door de volgende tekst:

1. “Het Hoofd van het Bureau en diens adjunct genieten dezelfde voorrechten, immuniteiten en faciliteiten als de diplomatieke personeelsleden van de diplomatieke missies. Hun wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, beiden ten laste, genieten dezelfde voordelen als de echtgeno(o)t(e) en de minderjarige kinderen van de leden van het diplomatiek personeel.”
2. “Onverminderd de bepalingen van artikel 18 van het Algemeen Akkoord is het bepaalde in het eerste lid niet van toepassing op Belgische onderdanen.”
3. “Ingeval het Hoofd van het Bureau, of zijn adjunct, Belgisch onderdaan is, en middels het akkoord van de Belgische Minister van Buitenlandse Zaken, kan een diplomaat, die door een Lidstaat van de Raad van Europa ter beschikking van het Bureau werd gesteld, genieten van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel. Zijn wettige partner en inwonende minderjarige kinderen, beiden ten laste, genieten dezelfde voordelen als de echtgeno(o)t(e) en de minderjarige kinderen van de leden van het diplomatiek personeel. Deze bepalingen kunnen in geen geval worden toegepast op andere personeelsleden van het Bureau.”

Artikel 2

1. Onverminderd de verplichtingen die voor België voortvloeien uit de verdragen betreffende de Europese Unie en de toepassing van de wetten en voorschriften, genieten de personeelsleden van de Raad van Europa, toegewezen aan het Bureau, behalve die als vermeld in artikel 1 van dit Protocol, het recht om tijdens een periode van twaalf maanden volgend op het tijdstip waarop zij voor de eerste maal hun functie hebben opgenomen, hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde in te voeren of aan te kopen.
2. De bevoegde Minister van Financiën legt de grenzen en toepassingsvoorwaarden van dit artikel vast.
3. België is niet verplicht aan zijn onderdanen of permanente verblijfshouders en aan de personeelsleden van het Bureau die werden aangeworven voor een periode van minder dan één jaar de voordelen opgenomen in de eerste paragraaf van dit artikel toe te kennen.

Artikel 3

1. Het Bureau stelt de Directie Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken in kennis van de aankomst en het vertrek van zijn personeelsleden en doet mededeling van alle hierna nader omschreven gegevens over zijn personeelsleden:
 - a) naam en voornaam
 - b) geboorteplaats en -datum
 - c) geslacht
 - d) nationaliteit
 - e) hoofdverblijfplaats (gemeente, straat, nummer)
 - f) burgerlijke staat

- g) samenstelling van het gezin
 - h) het stelsel van sociale zekerheid gekozen door het personeelslid in toepassing van artikel 4 van het Aanvullend Akkoord.
2. Elke wijziging van de bovenstaande gegevens moet binnen twee weken ter kennis worden gebracht van de Directie Protocol van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken.

Artikel 4

1. Elke Partij stelt de andere Partij ervan in kennis dat aan de voor de inwerkingtreding van dit Protocol vereiste interne grondwettelijke en wettelijke procedures is voldaan.
2. Het Protocol treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving, met terugwerking tot de datum van ondertekening.
3. Dit Protocol kan op verzoek van een Partij worden herzien.

TEN BLIJKE WAARVAN de respectievelijke Gevolmachtigden dit Protocol hebben ondertekend.

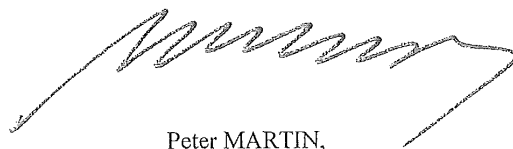
GEDAAN te Brussel, op 15 april 2016, in tweevoud, in de Nederlandse en Franse taal, zijnde de twee teksten gelijkelijk rechtsgeldig.

VOOR HET KONINKRIJK BELGIË:

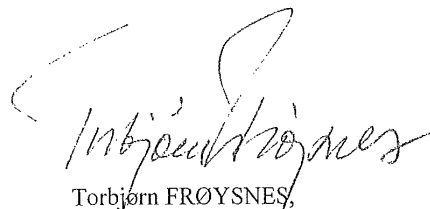
vertegenwoordigd door:

- de federale Regering,
- de Vlaamse Regering,
- de Franse Gemeenschapsregering,
- de Waalse Regering,
- de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en
- de Duitstalige Gemeenschapsregering:

VOOR DE RAAD VAN EUROPA:

Peter MARTIN,
Ambassadeur,
Voorzitter van het Interministerieel Comité voor
het Zetelbeleid

Torbjørn FRØYSNES,
Ambassadeur,
Head of the Council of Europe Liaison Office
with the European Union